

De grenzen van de Ostalgie

Generatie '89

[Achtergrond](#) - 3 augustus 2009

(20 juli 2009) In het centrum van Berlijn zijn ze genoeg te vinden, de toeristenkraampjes met DDR-prullaria. Shirts met communistische symbolen, gasmaskers of een pet van de gevreesde Stasi? Voor de verkopers betekent het omzet. Maar waar ligt de grens van deze zogenoemde Ostalgie, vragen de bloggers van Generatie '89 zich af.

Redactie Duitslandweb

Het is inderdaad een vreemde gewaarwording. Iedere verwijzing naar nazi-symboliek is in Duitsland bij wet verboden. Maar een zekere heimwee naar de tweede Duitse dictatuur, de DDR, mag blijkbaar publiekelijk worden uitgedragen. Door toeristen, maar ook door (Oost-) Duitsers zelf.

In de collectieve herinnering van de gemiddelde jonge Duitser lijkt de DDR er bijzonder goed vanaf te komen. Veel scholieren denken volgens een recent onderzoek dat de Muur werd gebouwd door de geallieerden en dat de Stasi slechts een onschuldige geheime dienst was.

Misschien herinnert de DDR wel aan een overzichtelijke wereld waarin burens elkaar nog groetten, zo vermoeden de bloggers. Het verbieden van DDR-spulletjes is daarom waarschijnlijk geen oplossing, want het verlangen naar vroeger gaat verder dan koopzucht, schrijven zij. De Berlijnse burgemeester Klaus Wowereit ziet in ieder geval weinig kwaads in de Ostalgie.

Niet iedereen is die mening toegedaan. Dat nostalgische verlangen naar de DDR moet een klap in het gezicht zijn voor mensen die het slachtoffer zijn geworden van het Oost-Duitse regime, zo denken de bloggers. Een gevoelig verleden vraagt om meer begrip.

[Weblog Generatie '89](#)

Zie ook:

[Blog van staatssecretaris van Europese Zaken, Frans Timmermans](#)

Afbeelding:

generatie89.wordpress.com

Dit is een artikel gedownload via [duitslandinstituut.nl](https://www.duitslandinstituut.nl).

Artikel: <https://www.duitslandinstituut.nl/artikel/3334/de-grenzen-van-de-ostalgie>